

Søren Søndergaard (EL):

I virkeligheden er det her jo en god og spændende diskussion, men jeg synes altid, at der er en risiko, når vi diskuterer sprogpolitik, for, at der kommer sådan noget hengemt konservativt over det. Det var altså bedre i de gode gamle dage, hvor folk talte ordentligt til hinanden. Så bliver det sådan noget med nutidens og især ungdommens forfald. De snakker ikke pænt til hinanden, de sammentrækker, de forrår sproget og taler utydeligt. Det har selvfølgelig ikke noget at gøre med alderens fremskriden og den dårlige hørelse, det er ungdommen, der taler utydeligt.

Jeg synes, vi skal passe på med det, for sproget udvikler sig naturligvis, det skal det gøre, og det har det i øvrigt altid gjort.

Derfor stiller jeg mig i virkeligheden også fuldstændig uforstående over for en sætning, som Dansk Folkepartis ordfører, fru Louise Frevert, kom med. Hun snakkede om, at man ikke skulle tilbage til 1940'erne, hvor man snakkede affekteret. Jeg tror ikke folk i 1940'erne følte, at de snakkede affekteret. Jeg tror, folk i 1940'erne følte, at de snakkede helt normalt, ligesom folk i dag føler, at de snakker helt normalt. Men folk i 1940'erne syntes sikkert, at det var frygteligt, som tingene havde udviklet sig i forhold til tidligere.

Man siger såmænd, selv om enhver ved, at såmænd jo hedder: Så sandt gud lever og alle hans hellige mænd. Men det har man altså sammentrukket til såmænd. Og er det nu så galt? Ja, for dem, der kan huske, hvad det betød, er det måske galt, for alle andre betyder det måske ikke så meget. Bare man ved, hvad man snakker om, og hvad det betyder.

Fra Enhedslistens side mener vi bestemt, at det er godt at have den her diskussion, fordi den også handler om, hvilke rammer samfundet skal lægge, og mulighederne for at få et sprog, som vi alle sammen kan forstå, og som kan udvikle sig.

Der er en række af de ting, som er fremlagt af denne her arbejdsgruppe fra Kulturministeriet, som er gode. Jeg vil beskæftige mig med nogle af dem.

Ved forespørgselsdebatten i marts sidste år omtalte Enhedslistens ordfører modsætningsforholdet mellem at fastholde og styrke og udvikle det danske sprog, samtidig med at fremmedsprog, dvs. først og fremmest engelsk, overtager visse områder af teknik, forskning og undervisning. Det er selvfølgelig en rasende vigtig pointe, fordi sprog er mere end et kommunikati-

onsværktøj. Sprog er kultur. Sprog er baggrund. Sprog er identitet. Men jeg synes også, det er vigtigt at insistere på, at der ikke er nogen modsætning mellem at give gode rammer for det danske sprog og at styrke dansksprogedes mulighed for at kunne andre sprog. Tværtimod.

Takket været computerens internationale spredning, takket være mulighederne for at rejse omkring står vi reelt i en situation i dag, hvor folk har mulighed for at blive tosprogede, minimum tosprogede, både kunne det danske sprog og kunne det engelske sprog.

Kl. 11.15

Det giver nogle fantastiske muligheder for at kunne kommunikere, men det giver selvfølgelig også nogle forpligtelser, hvis man ønsker, at folk skal være tosprogede og ikke bare enkeltsprogede, nemlig at man fastholder, at det danske sprog også skal være der, at man ikke accepterer, at det engelske sprog går ind og erstatter det danske sprog, men at steder, hvor dansk normalt skal tales og dansk skal fungere, oversætter man ting også til dansk. Der har været nævnt forskellige eksempler heroppefra, som jeg kan bakke op om.

Styrkelse af danskundervisning i skolen og gymnasiet betyder forhåbentlig et højere og bedre sammenligneligt niveau, og jeg håber også, at et øget fokus betyder et bredere syn på sproglig opmærksomhed og litteraturvalg.

Det er en mærkesag for Enhedslisten, at modersmålsundervisningen tilbydes alle børn af fremmedsprogede forældre. Efter vores opfattelse dokumenterer udenlandsk forskning, at børn, der er taler deres modersmål flydende, har nemmere ved at lære dansk.

Vi erkender, at der også er forskning, der viser, at der ikke er nogen mærkbar forskel, men som hr. Naser Khader fuldstændig rigtigt sagde, er der ingen forskning, der viser, at modersmålsundervisning skader. Diskussionen er kun om, hvorvidt det gavner meget eller det bare er neutralt.

Derfor ønsker vi faktisk at genindføre, i og med at den er blevet afskaffet, retten til at få modersmålsundervisning, for at man kan lære det danske sprog tidligt og godt gennem også at kunne sit eget sprog.

Enhedslisten ønsker, at film-, tv-, litteratur- og teaterproduktioner på dansk skal prioriteres yderligere. Det er et kardinalpunkt for os, at vækstlaget styrkes, samtidig med at etablerede kunstnere har et eksistensgrundlag. Det er vi ikke ene om, er vi klar over, men vi er også klar